

Faşizmin İnkarı: Jacobin'ın Sayfalarında Solun İflası

Editörün Notu: Aşağıdaki makale revcom.us web sitesinde 4 Mayıs 2020 tarihinde yayınlandı. Çevirisini okurlarımız için aktarıyoruz.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/646/fascism-denialism-part-two-left-bankruptcy-en.html>

Faşizmin inkarının bir başka spesifik türü geçtiğimiz günlerde *Jacobin* dergisinde görüldü. Bu online dergi sosyalist olduğunu iddia etmekle beraber ihtiyaç duyulan ve sistemin alaşağı edilmesini gerektiren gerçek bir devrime karşı çıkmaktadır. Derginin son polemiklerinden biri olan ve Daniel Finn imzası taşıyan “*An Open Letter from SDS Veterans Haranguing Young Socialists to Back Biden Was a Bad Idea*” yazı faşizmin inkarına iyi bir örnek.

Finn, *Nation* dan gelen eski SDS üyelerinin açık mektubuna bir cevap vermeye çalışıyor. Bu bir zamanın radikalleri, proto-faşist olarak adlandırdıkları Trump tarafından temsil edilen ciddi tehlike karşısında Joe Biden’a oy verilmesini savunuyor. Finn’in açık mektuba cevabında aşağıda tartıştığı meseleler kendisini şu ifadeleriyle açığa veriyor “faşizmin hayaleti”.

“Donald Trump’ın gaddarca politikalarını melodramatik bir hiperbol olarak tarif etmek için yağ çekmeye gerek yok. Trump 2016’dan beri iktidarda ve eğer rakiplerini Hitler, Franco veya Mussolini gibi ezmek için bir isteği ya da kapasitesi olsaydı bunu şimdiye kadar gerçekleştirirdi.”

“Trump’ın seçimleri yeniden kazanmasının sonucu yavan bir diktatörlük olmayacaktır fakat sivil hakların varolan politik çerçeve içerisinde biraz daha erozyona uğraması olacaktır. Muhalefet partileri ve medya varlık gösterebilmeye devam

edecektir. Trump yönetimi altında en kötü baskılara maruz kalacak olanlar ise yine göçmenler ve etnik azınlıklar olacaktır ki, zaten bu grupların hakları Cumhuriyetçi ya da Demokrat her yönetimin altında rutin olarak saldırıya uğramaktadır. Biden yönetimi göçmenler için toplama kamplarını kapatmayacağı gibi, gözetleme devletini de yok etmeyecektir.”

Bu ifadelerde çok fazla yanlış ve zararlı şey var, ve açıkçası nereden başlamak lazım bilmiyoruz. Burada bakılabilecek bir örnek Hindistanlı faşisti Narendra Modi’nin seçimleri yeniden kazandığı Hint yarımadası olabilir. Silah gücüyle gelen bir “ferman” ile Modi, Kaşmir eyaletinin Müslüman çoğunluğunu askeri yasalar ile aylar süren bir tecrite maruz bıraktı, muhalif figürleri zindanlara tıktı ve kitleleri sokaklardan süpürdü. Modi daha sonra yeni vatandaşlık yasaları çıkartarak devam etti, bu yasalar ile birlikte milyonlarca Müslüman vatandaşlıktan atılma tehlikesiyle karşı karşıya. Trump’ın silah kardeşi Modi’yi Şubat ayındaki ziyareti, ülkedeki Müslümanları içine alan, polis tarafından kışkırtılan ve desteklenen korkunç bir linç ve terör dalgasını beraberinde getirdi. Bunun yanı sıra aynı ay ilericiler ve karşıt görüşlü pek çok insan zindanlara tıkıldı. Ama elbette endişelenmeye gerek yok, ne de olsa ülkedeki Müslümanların hakları, özellikle de Kaşmir bölgesinde yaşayanların hakları, demokratik Hindistan hangi burjuva parti tarafından yönetilirse yönetilsin rutin bir şekilde ihlal ediliyor. Evet, orada olabiliyor. “Amerikan ayrıcalığı” Finn’in gözlerini o denli kör etmiş ki, kendisi Hindistan’dan bir uyarı işareti alamıyor.

Finn’in söylediği gibi söylemek gerekirse, Amerika’da muhalefet partileri *henüz* ezilmediler çünkü bazı burjuva demokratik normları varlığını sürdürüyor ve *henüz* gücü tamamen elinde tutan, konsolide olmuş faşist bir iktidar yok. Ancak olması halinde şunlar da birbirini izleyecek :

- Yasalara, güçler ayrılığına ve liberal burjuva demokrasinin normlarına devamlı saldırılar, örneğin

siyasi rakiplerin “içeri tıklılması” çağrıları ve de basının bazı bölümlerinin “halk düşmanı” olarak yaftalanması.

- Faşist planlarının önünde engel olan herkese, buna istihbarat teşkilatları ve ordu da dahil herkese düzenli saldırılar ve bunlara diz çöktürülmesi.
- Sınırlardaki toplama kamplarının varlıklarını sürdürmesi ve ICE tarafından yürütülen gaddar etnik temizliğin devam ettirilmesi.
- Yüksek Yargı’nın zaten Hristiyan faşistler ile dolup taşmasıyla beraber kürtaj hakkına saldırılar.
- Bilim karşıtı ve iklim değişikliğini inkarı, Finn naifçe bunu atlamayı tercih etmiş, ve son olarak :
- Trump tarafından devamlı dile getirilen düzmece bir nokta olan, Amerikan Anayasasının, Trump’a “tam yetki” verdiğinin devamlılığı ki, bu görevden almaya karşı kullanılmış ve faşist çoğunluklu Senato’da onaylanmıştı.

Kısacası Finn’in yaptığı bu durumu ve altında yatan dinamikleri, neler olup bittiğini yanlış değerlendirmektir.

Şovenizmin Devamlı İnkarı ve Tarihin Daha Büyük İnkarı

“Baskının en kötü biçimlerinin’”, “göçmenlere ve etnik azınlıklara” geleceğinin ve “zaten haklarının iki parti yönetiminde de inkar edildiği” meselesiyle ilgili de bir çift söz söylenmesi gerekiyor.

Bu mantığın aynı şekilde, İç Savaş sonrası Yeniden İnşa döneminde, yarı feodal yarıcı tarım uygulamalarının olduğu, mahkumların emeğinin kullanıldığı, Jim Crow yasalarının olduğu ve linç-çete terörünün olduğu bir dönemde uyguladığınızı düşünün! O zaman da “sosyalistler” ve “radikaller” Siyahi halkın “haklarının rutin bir şekilde ihlal edildiğini”, Yeniden İnşa sürecinde, kölecilik zamanında da böyle olduğunu dolayısıyla da iktidar biçiminin radikal bir şekilde daha kötü olmasının bir şey değiştirmeyeceği şeklinde bir tutum mu izlemeliydi? Yeniden İnşa sürecinde aynı kapitalist sistemin

olması, bunun üzerinde iktidar kuran formun hangi burjuva yönetimi olduğu, bütün bir tabaka için her şey radikal derecede kötüye gidecekse dahi hiçbir fark arz etmez mi?

Siyahilerin, Amerikan Yerlilerinin, Latin halkının ve göçmenlerin maruz kaldığı baskı bu sistemin ve toplumun dokusuna işlemiştir ve Cumhuriyetçi veya Demokrat her politikacı bunların uygulayıcısı olacaktır. Bu da bu sistemin gerçek bir devrim ile alaşağı edilmesi gerekliliğinin ana nedenlerinden birisidir. Buna ek olarak, Finn “radikal olarak daha kibirli” ifadesini kendi görüşüne ekleyerek, hatalı bir şekilde Demokratlar ve Cumhuriyetçileri eşit konuma getirir ve böylece faşist Trump/Pence rejiminin yarattığı büyük tehlikeyi gözardı eder hatta onu reddeder. Şu an da Trump yönetimi altında olup bitenleri ve yeniden seçilmesi halinde daha da yükselecek olan tehlikeyi (a la Modi) umursamazlıktan gelir.

Demokratlar da tıpkı Cumhuriyetçiler gibi kapitalist-emperyalist sistemin uygulayıcısıdır, yönetici sınıfın bir partisidirler, savaş suçu makinesidirler ve de insanlığa karşı devamlı olarak suç işlemişlerdir. İşte bu yüzden faşizmi durdurmak ve hatta karşı gelmek noktasında kendilerine güvenilemez, bunu geçtiğimiz elli yılda faşizme barınak sağlayarak, onunla uzlaşarak ve şimdi de işini kolaylaştırarak kanıtlamışlardır. Ancak bu gerçeği kullanarak faşizmin tehlikelerini çok daha canavarca ve grotesk bir kapitalist-emperyalist iktidar anlayışıyla gözardı edemeyiz, bunu yapmak bu korkunçluklarla suç ortaklığı yapmaktır.

Bu faşistlerin polisin tasmalarını nasıl kaldırdığını görmemek, ICE’ı ne kadar keskinleştirdiklerini görmemek, beyaz şovenizminin ateşini şimdi daha da fazla nasıl körüklediklerini görmemek ve şimdi bu beyaz çetelerin swastikaları, ilmiikleri ve Konfederasyon bayrakları ile düzenledikleri yürüyüşleri, Trump’a bağlılıklarını göstermelerini görememek, eğer Trump ve takipçilerinin mazbata olarak tekrar seçilmelerinin ya da alternatif olarak seçimi kaybetmeleri halinde silahlarını alabileceklerini görememek

işte bu gerçek sonuçları olacak olan tehlikeli bir miyopluktur.

Finn'in kaygısız kayıtsızlığı akla Bob Avakian'ın neredeyse üç yıl önce söylediği ve bugün daha da doğru olan şu sözleri getiriyor :

Korkunç olan hakikat, bazı istisnalar ile birlikte (1960'lardaki gerçekten bir eksepsiyon olan jenerasyon da dahil olmak üzere) beyaz insanların genelinin ya direkt olarak bu ülkenin tarihinde yaşanan bu olaylara katılmaları veya desteklemeleri ya da en azından pasif bir şekilde kabul etmeleridir. Buna kölecilik zamanları da dahildir. Jim Crow yasaları, Ku Klux Klan terörü zamanlarında, Siyahi halk ve özellikle de Siyahi erkekler "hadlerini bilmediklerinde", ya da kimi zaman bir nedeni dahi olmadan, bazı beyaz insanları öfkelenendirirler ve linç edilirlerdi. Bütün bunlar olurken kalabalık beyazların olduğu gruplar bir "piknik" atmosferinde bir araya gelir, ağaçta asılı olan Siyahi insanların sakat bedenlerinden pay alabilmek için rekabet ederlerdi. Ve bu olayın fotoğrafları ülke çapında posta kartı olarak satılırdı. Evet hakikat bu şekildedir, utanç verici ve iğrenç bir hakikat. Bugün, tekrarlanan bir şekilde Siyahi halkın polis tarafından katledilmesi durumlarında, nadir dahi olsa katil polisler yargı önüne çıksalar dahi jüride oturan beyazlar bunların hüküm giymesini reddederler. Ve yine sayıları çok fazla olan pek çok beyaz, adaletin umursadığını iddia etse, sosyal medyayı nispeten daha az öfkelenendirici veya incir çekirdeğini doldurmayacak sebeplerle teşhir için kullanırlarken her nedense bu meselede öfkelenmek ve harekete geçmek konusunda kendilerine bir yer bulamazlar! Eğer polis sebepsizce tekrar tekrar köpekleri vurmaya başlarsa bu toplumda ciddi bir yankısı olurdu ki, bu yankının aynısı siyah tenli insanlara yapıldığında bahaneler bulan ya da sessiz kalmayı tercih eden insanlar da katılırdı.

Şimdi, bu cinayetleri sokağa çıkıp protesto eden, ve de beyaz sessizliği cinayete ortaklık etmektir nosyonunu öne çıkaran

beyazların olmadığını söylemek yanlış ve zarar verici olur, bunlar vardır, özellikle de genç beyaz halk (ama diğerleri de dahil). Bu tabii ki iyi bir şeydir, ve daha büyük ölçekte, çok daha fazlasının olması gerekir. **Ancak bugüne kadar bu ülkenin gerçek tarihine baktığımızda bazı insanların büyük bir inatçılıkla yaptığı gibi, “faşizm burada bu ülkede olmaz, hele de demokrasimiz ve muhteşem geleneklerimiz varken bu olamaz!” demek ne kadar mantıklıdır?**

Faşizmin Gerçek Dinamikleri ve Gerçeklere Karşı At Gözlükleri Takanlar

Finn burada faşizmin nasıl ilerlediği konusunda mekanik bir şekilde Trump/Pence rejiminin konsolide olma mücadelesini, Hitler’inki ile karşılaştırarak kendisini ele verir ve daha geniş çerçeveyi kaçırır. Revcom.us düzenli olarak faşizmle ilgili aşağıdaki açıklamayı verir:

Faşizm, burjuvazi sınıfının (kapitalist-emperyalistlerin) bariz diktatörlüğüdür. Açık bir teröre ve şiddete dayanır. Sivil ve legal hakları çığner, devletin gücünü ve mobilize ettiği organize fanatik çeteleri, kitlelere karşı acımasızca kullanır, bunu yaparken özellikle de “düşman”, “istenmeyen” veya “toplum için tehlikeli” şeklinde tanımladıklarına saldırır.

Aynı zamanda -örnek vermek gerekirse Nazi Almanyası ve Mussolini İtalyası- genellikle rejimlerini konsolide etmek için hızlı bir şekilde belirli baskıcı önlemler dayatırlar, bununla birlikte, faşist rejimler programlarını belirli aşamalarla, insanlara güvence vererek, ya da belirli gruplara güvence vererek, bu kabustan kurtulabileceklerini hissettirerek rejimlerini konsolide ederler. Elbette bunun için insanların rejimle iyi geçinmeleri gerekir; kitleler baskıya, sınırdışı edilmelere, tutuklanmalara, hapse ve infaza sürüklenirken sessiz kalmaları gerekir.

Finn de pek çokları gibi, Trump/Pence rejiminin Nazi Almanyası

veya Mussolini ile aynı adımları birebir atmadığı için gerçekten faşist olamayacaklarını iddia ediyor. Aslına bakılırsa, Finn burada Almanya'nın tarihini hatalı okuyor. Almanya'nın kendi somut koşulları Hitler'i seçimden sonra bir darbe örgütleyerek kısa sürede büyük muhalefet partilerini gayrimeşru ilan etmesine olanak sağlamıştı, ancak Naziler zorunlu bir şekilde etaplar ile ilerlediler. Hitler'in Nazi partisinin içindeki muhalefeti ezmesi ve rakiplerini safdışı bırakması gerekiyordu ki, bunu 1934 Haziranı'nda "*Uzun Kılıçlar Gecesi*" olarak da bilinen süreçte yaptı. Nüremberg'in "ırksal yasaları", Yahudileri Reich vatandaşlığından mahrum etmekle beraber pek çok anti-semitist politikanın da kurumsallaşmasına yol açan bu yasa 1935 yılında yasallaştı.

İşler 1936 Olimpiyatlarına gelindiğinde rahatlamıştı. Aslına bakılırsa Almanya'daki inkar o kadar derinleşmişti ki, Almanya'dan iltica eden Yahudilerin bir kısmı umutlu bir şekilde işlerin biraz daha rahatladığını düşünerek, Aydınlanmacı Alman düşüncesinin Hitler üzerinde bir nevi fren etkisi yapacağını sanmıştı. Ancak Kristallnacht sonrasında 1938 yılının Kasım ayında, Hitler'in seçilmesinden beş yıl sonra, Yahudilere karşı yeni yasalar çıkarıldığında hakikat gün yüzüne çıktı, ancak artık iş işten geçmişti. Bundan sadece iki yıl sonra ise Almanya, içinde milyonlarca Yahudi'nin de bulunduğu Doğu Avrupa topraklarını işgal etti. 0 noktada toplama kamplarını, imha kamplarına çevirmeye karar verildi. Nazi tarihinin somut koşulları ile çizilmeye çalışılan tarih anlayışı ile faşizmin olamayacağını -hatta olmadığını- söylemek Amerika'nın özel olduğu ve Almanya tarihinin nasıl ilerlediğinin cahilce yorumundan başka bir şey değildir.

Şu anki tehlikenin tam anlamıyla kavranabilmesi ve bu tehlikenin keskinliğinin anlaşılmasının sonucu, her şeyin bir kenara bırakılıp insanların oylarını Demokratlara vermesi demek değildir. Aslına bakılırsa, olağanüstü olan bu koşulları burjuva demokrasinin normlarının dışında görebilmek acil bir ihtiyaçtır. **Refuse Fascism (Faşizmi Reddet)** gibi, şiddet

içermeyen sürekli kitlesel eylemler düzenleyerek bu çağrıda bulunan ve rejimin iktidardan inmesini hedefleyen organizasyonlar böylesi acil bir ihtiyacın ürünüdür. Tam şu anda Trump/Pence rejimi hepimizin hayatlarını ve tüm insanlığı çevreleyen acil bir tehlikedir, ve bunların devrilmesi gerekliliktir. Ve en temel haliyle bunun doğuşunu yaratan da bizza bu sistemdir. Bu sistemin gerçek bir devrim ile alaşağı edilmesi gerekir.